

Počet zmínek: 1

Online: 1 |

Seskupeno dle: Typu média

Seřazeno dle: Datum vydání - od nejnovějších

Online 1

Ztratil jsem řeč. Haas utíkal před nacisty a doma zanechal miminko

[přejít na web](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 04.12.2025 13:02, Datum importu: 04.12.2025 13:08, Zdroj: medium.seznam.cz, Autor: Nina Jelínková, Rubrika: Lidé a společnost, Periodicita: Denně, Provozovatel: Seznam.cz, a.s., Země: CZ, AVE: 99 000 Kč, GRP: 7,03, OTS: 632 325, Měsíční návštěvnost: 23 125 884, Celková návštěvnost: 20 472 201, RU/den: 632 325, RU/měsíc: 2 961 491

Praha, únor 1939. Mezi druhým a třetím aktem přišel do šatny poslíček. Otevřel obálku: „Jelikož jste ve svých dokumentech přiznal svůj židovský původ, jste propuštěn s okamžitou platností.“ Na plakátech před divadlem stálo: R.U.R. – Hugo Haas.

Článek

Praha, únor 1939. Mezi druhým a třetím aktem přišel do šatny poslíček. Hugo Haas zrovna hrál konzula Busmana v Čapkově R.U.R. Otevřel obálku: „Jelikož jste ve svých dokumentech přiznal svůj židovský původ, jste propuštěn s okamžitou platností.“ Na plakátech před divadlem stálo: Dnes večer R.U.R. – Hugo Haas. Byl to jeho poslední večer.

Dva týdny před tím se mu narodil syn. Ivan. První dítě. Bibi ležela v porodnici se zánětem porodních cest. Hugo chodil nešťastně ulicemi. Netušil, že už brzy bude muset vybírat mezi synem a životem.

Kluk z Biskupské

Hugo Haas se narodil 19. února 1901 v Brně. Otec Zikmund měl obchod s obuví U zajíce. Matka Elka pocházela z Oděsy. Rodina žila v nádherném secesním domě na Biskupské ulici. Hugo a jeho starší bratr Pavel chodili do českých i německých škol. Rodiče chtěli, aby uměli oba jazyky dokonale.

Pavel byl hudebně nadaný. Hugo taky. Oba studovali zpěv na konzervatoři u Leoše Janáčka. Pavel se stal skladatelem. Hugo hercem.

V roce 1920 začal Hugo hrát v brněnském **Národním divadle**. Pak **Ostrava**. V roce 1924 přišel do Prahy. Nejdřív Vinohradské divadlo. V roce 1930 ho Karel Hugo Hilar přivedl do **Národního divadla**. To byl vrchol. **Národní divadlo**. Tam hrály jen hvězdy.

Hugo Haas nebyl klasický krasavec. Ale měl něco. Ironii. Sebeironii. Šarm. Uměl hrát komiky i tragédie. Vytvořil styl, který tu ještě nikdo neměl. Moderní, antisentimentální, jemný.

Pak přišel film. V roce 1923 jeho první role. Nejprve pouze němý film, ale s příchodem zvuku do filmu se z něj stala legenda. Zvuk mu dal křídla. Ten hlas - sarkastický, teplý, nezaměnitelný.

Do roku 1938 natočil třicet filmů. Hrál profesory, lékaře, dobráky. A režíroval. V roce 1937 natočil Bílou nemoc podle Karla Čapka. Sám hrál doktora Galéna - roli, kterou Čapek napsal přímo pro něj.

Byl to politický film. Varování před fašismem. A Němci si všimli.

Židi ven!

V roce 1937 potkal Hugo v Praze mladou dívku. Marie von Bibikoff. Ruská baronesa, dcera posledního carského

velvyslance ve Švýcarsku. Byla o šestnáct let mladší. Krásná, vzdělaná, mluvila několika jazyky. Hugo byl známý sukničkář. Ale Marie byla jiná. V roce 1938 se tajně vzali. Dva dny před Mnichovskou dohodou. Marie byla těhotná.

27. února 1939 dostal Hugo v divadle výpověď. Přišel domů. Marie po porodu, trpěla těžkými zdravotními komplikacemi. Nemohl jí to říct hned. Dva dny chodil po Praze a předstíral, že jde do divadla.

Nakonec se musel přiznat: „Vyhodili mě z divadla. Proč? Protože jsem ukradl zlaté hodinky. Nevíš, že jsem Žid?“

Několik dní nato šel Hugo do baru. Silně opilý německý důstojník si ho všiml. Vytáhl revolver. „Židi ven!“

Vystřelil. Několikrát. Hugo uhnul. Kulky minuly. Přišel domů zděšený. „Tak já už nikam nemůžu, oni po mně střílejí!“

Rozhodnutí

Ivanovi byly dva měsíce. Malé miminko se žloutenkou. Byl nemocný.

Hugo věděl - musí odejít. Hned. Každou noc chodilo gestapo do jeho domu. Každou noc někoho odvedli. Hugo spal oblečený. Čekal.

Marie bojovala. Chodila na francouzskou ambasádu. Žebrala o víza. Chodila na gestapo. Prosila o povolení k odjezdu.

Nebylo jednoduché přesvědčit gestapáky, že potřebují vycestovat. „Moje teta v Paříži je nemocná,“ lhala Marie.

Dostala víza. 1. dubna 1939 - dva týdny po okupaci - odjeli. Dva kufry. To bylo všechno, ostatní museli zanechat v Čechách.

Ivana nechali doma. Bylo mu osm týdnů. Marie věřila, že se pro něj vrátí. Měla švýcarský pas. Myslela si, že to půjde. Ujala se ho žena Pavla, Hugova bratra - Soňa Haasová. „Postaráme se o něj,“ slíbila.

Vlak do Paříže odjížděl. Hugo se díval z okna. Viděl Prahu mizet. Věděl, že se možná nikdy nevrátí. Nevěděl, že svého otce Zikmunda a bratra Pavla už nikdy neuvidí. Že oba zahynou v koncentračních táborech. Pavel v Osvětimi. Otec v Terezíně.

Uprchlík

V Paříži dostali azyl. Hugo dostal roli v Théâtre Pigalle. Učil se francouzsky. Natáčel pro rozhlas pořady o české kultuře. Pak v květnu 1940 napadl Hitler Francii. Haasovi museli pryč. Přes jih Francie do Španělska. Do Portugalska. Čekali ve vesnici Figueira da Foz. Šest měsíců. Pak dostali víza do USA.

Z Lisabonu pluli čtrnáct dní. V listopadu 1940 přistáli v New Yorku. Hugo Haas - hvězda českého divadla a filmu - začínal od nuly. V cizí zemi. S cizím jazykem. „Když jde herec do emigrace, to je jako když pianistovi useknou ruce,“ řekl později.

Hollywood

Angličtina byla problém. Hugo mluvil s silným přízvukem. „Byl to Čech jako poleno,“ řekl o něm producent Norbert Auerbach. „Nepřijel do Ameriky, aby se stal Američanem. Měl duši uprchlíka.“

Ale Hugo měl talent. V roce 1943 debutoval ve filmu Dny slávy po boku Gregoryho Pecka. Pak další role. John Wayne. Joan Crawford. Hugo hrál většinou cizince, Francouze, Rusy, Němce, Italy, Mexičany, Rakušany, Holanďany nebo Bulhary. Jen jednou Čecha - ve filmu Žárlivost od Gustava Machatého hrál neúspěšného exulanta Huga Krala. Jako by hrál sám sebe. V roce 1950 založil Hugo Haas Corporation. Začal točit vlastní filmy. Nízkorozpočtová melodramata. B-filmy. Producent, scenárista, režisér, herec - všechno v jednom.

Rozpočet 80-100 tisíc dolarů. Hollywood dával na film průměrně 1,5 milionu. Ale Hugo to dokázal. Natočil čtrnáct filmů. Nejznámější byla Dívka na mostě - příběh o hodináři, který ztratil rodinu během holocaustu a zachrání dívku před sebevraždou. Nebyl to úspěch, na který byl zvyklý v Čechách. Ale přežil.

Syn

V roce 1946 přijela do Ameriky Soňa s Ivanem. Bylo mu sedm let. Celý život si myslel, že Soňa je jeho matka. Bála se mu říct pravdu, aby celou rodinu neohrozila. Setkání bylo těžké. Ivan neznal své rodiče. Oni neznali jeho. Sedm let odloučení, celé Ivanovo dětství.

Soňu oslovoval „maminko“ až do konce života. Hugo se snažil. Chtěl dohnat ztracený čas. Ivan se rychle naučil anglicky. Hugo ho miloval.

Ale Ivan byl nemocný, trpěl těžkou cukrovkou. Marie mu musela každý den píchat injekce.

Pak přišla tragédie. Ivan zemřel mladý - v roce 1969 mu bylo třicet. Údajně se nikdy neprobudil po dialýze ledvin. Pro Huga to byla další tragická rána - přišel o otce, bratra i vlast. A nyní ještě ztratil syna.

Návrat, který nebyl návratem

V roce 1963 pozval československý režim Huga do Prahy. Bylo to na 80. výročí znovuotevření **Národního divadla**. Hugo seděl ve vlaku. Srdce mu tlouklo. Čtyřicet let.

„Nádraží, to byla záplava obličejů. Všechny jsem objímal. Musel jsem samozřejmě dávat pozor, abych se nedal do breku – jsem sentimentální trouba. Vyprávěl jsem vtipy, abych tu sentimentalitu zabil.“ Stovky lidí. Herci. Fanoušci. Přátelé. Potkal Andulu Sedláčkovou. Olgou Scheinpflugovou. Karla Dostala - tehdejšího šéfa **Národního divadla**. Dostala se mu omlouval: „Já se stydím, odpusťte nám! Odpusťte.“ Ale výpověď z **Národního divadla** nikdo neodvolal. Zůstala platná. Oficiálně. Na papíře. Hugo strávil v Praze týden. Pak odjel zpátky. Do Vídně, kde žil od roku 1962. Hollywood ho roztrpčil. V Praze neviděl perspektivu.

Konec

Hugo Haas zemřel 1. prosince 1968 ve Vídni ve věku 67 let na komplikace spojené s astmatem. Tři měsíce před jeho smrtí s ním natočili televizní rozhovor. Seděl ve svém bytě ve Vídni. Vzpomínal na Brno. Na Prahu. Na **Národní divadlo**.

„A pak přišel nějaký pan Hitler,“ řekl s hořkým úsměvem.

Marie přežila. Žila ve Vídni až do roku 2009. Bylo jí devadesát dva let. Celý život pomáhala opuštěným dětem. Jako by chtěla nějak splatit to, že musela opustit vlastního syna.

Po roce 1989 několikrát navštívila Prahu a Brno. Vzpomínala na Huga. Na jejich „dlouhou svatební cestu“ - jak jejich manželství nazývala.

Odkaz

Hugo Haas nikdy nezískal jinde to, co měl doma. V Americe nebyl hvězda. Byl charakterní herec s přízvukem. Režisér béčkových filmů.

Ale přežil. Na rozdíl od otce a bratra. „Neměl jsem v plánu být uprchlíkem,“ řekl jednou. „Ale co jsem mohl dělat? Nemohl jsem říct Němcům: Jděte do prdele!“ Jeho filmy se v Čechách reprizují dodnes. Bílá nemoc. Velbloud uchem jehly. Svět kde se žebra.

Málokdo ví, že muž na plátně musel opustit dvoutměsíčního syna. Že ho viděl až po sedmi letech. Že ztratil celou rodinu v koncentračních táborech.

Málokdo ví, že když se vrátil do Prahy po čtyřiceti letech, **Národní divadlo** mu nikdy neodvolalo výpověď. V Brně na domě v Biskupské ulici visí pamětní deska. „Zde žili bratři Hugo a Pavel Haasovi.“ Pavel zahynul v Osvětimi. Hugo zemřel ve Vídni jako uprchlík.

Oba měli talent. Oba byli Češi. Jen jeden měl to štěstí, že mohl utéct.

Zdroje:

Miloval ženy a kokain. Hugo Haas točil filmy i v emigraci, předválečnému úspěchu se ale už nepřiblížil. Reflex.cz Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/causy/73434/miloval-zeny-a-kokain-hugo-haas-tocil-filmy-i->

v-emigraci-predvalecnemu-uspechu-se-ale-uz-nepriblizil.html

I v Česku vyrostla hvězda pro Hollywood. Hugo Haas ale neměl na růžích ustlánoDeník.cz, 26. ledna 2022Dostupné z: <https://www.denik.cz/spolecnost/v-brne-vyrostla-hvezda-pro-hollywood.html>

Hugo Haas v Americe: Ztratil jsem řeč. Když jde herec do emigrace, to je jako když pianistovi useknou ruceLifee.cz, 23. března 2023Dostupné z: https://www.lifee.cz/historie-a-tajemno/hugo-haas-v-americe-ztratil-jsem-rec-kdyz-jde-heredo-emigrace-to-je-jako-kdyz-pianistovi-useknou-ruce_511699.html

Hugo Haas – Go west, Hugo! Ženy, kokain, HollywoodMagazín Uni, 2. května 2011Dostupné z: <https://www.magazinuni.cz/film/hugo-haas—go-west-hugo-zeny-kokain-hollywood-19-2-1901—1-12-1968/>

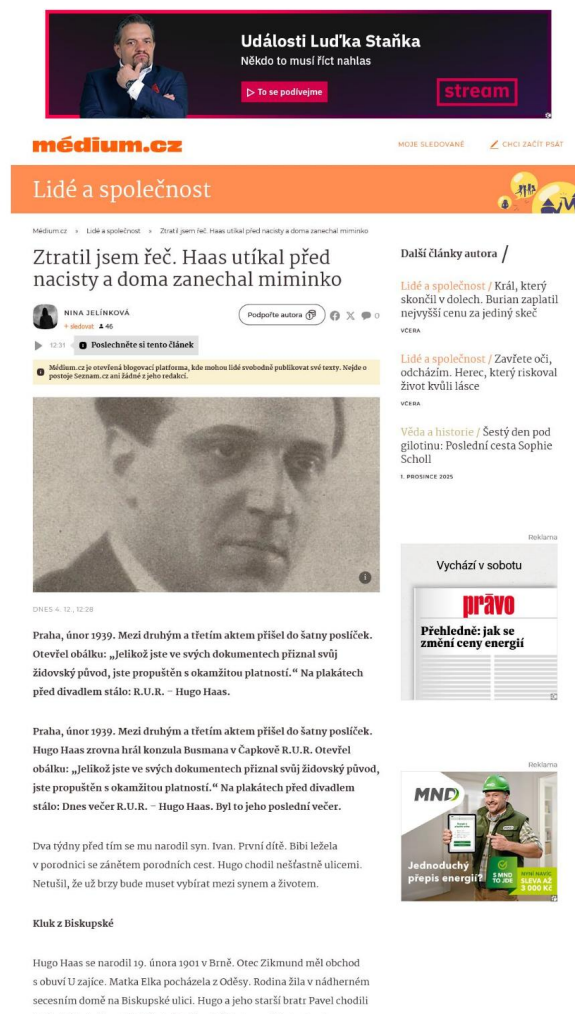
Nikdy jsem nebyla ctižádostivá. Žít s Hugo Haasem, no není to úspěch? Osudové ženy: Bibi HaasováDvojka, 27. března 2021Dostupné z: <https://dvojka.rozhlas.cz/nikdy-jsem-nebyla-ctizadostiva-zit-s-hugo-haasem-no-neni-uspech-osudove-zeny-8455380>

Trpký osud Huga HaaseNovinky.cz, 27. listopadu 2016Dostupné z: <https://www.novinky.cz/veda-skoly/clanek/trpky-osud-huga-haase-40014875>

Maria Bibikov / BiografieČSFD.czDostupné z: <https://www.csfd.cz/tvurce/28936-maria-bibikov/biografie/>

Hugo HaasWikipediaDostupné z: https://en.wikipedia.org/wiki/Hugo_Haas

Hugo Haas – Filmový přehledDostupné z: <https://www.filmovyprehled.cz/cs/person/37289/hugo-haas>

Události Lud'ka Staňka
Někdo to musí flet nahlas
▶ To se podívejme
stream

médium.cz
MŮJE SLEDOVÁNÉ
CHCI ZAČÍT PSÁT

Lidé a společnost

Ztratil jsem řeč. Haas utíkal před nacisty a doma zanechal miminko

NINA JELÍNKOVÁ
+ sledovat 46
Podpořte autora

Poslechněte si tento článek

Médium.cz je otevřená blogovací platforma, kde mohou lidé svobodně publikovat své texty. Stejně o postupe Serenim.cz ani žádné z jeho redakt.

Další články autora /

Lidé a společnost / Král, který skončil v dolech. Burian zaplatil nejvyšší cenu za jediný skeč
VĚRA

Lidé a společnost / Zavřete oči, odcházím. Herec, který riskoval život kvůli lásce
VĚRA

Věda a historie / Šestý den pod gilotinu: Poslední cesta Sophie Scholl
1. PROSINCE 2025

Vychází v sobotu
právo
Přehledně: jak se změni ceny energií

MND
Jednoduchý přepis energií
2 500 Kč
3 000 Kč

DNES 4. 12. 12:28

Praha, únor 1939. Mezi druhým a třetím aktem přišel do šatny poslíček. Otevřel obálku: „Je-li to ve svých dokumentech přiznal svůj židovský původ, jste propuštěni s okamžitou platností.“ Na plakátech před divadlem stálo: R.U.R. – Hugo Haas.

Praha, únor 1939. Mezi druhým a třetím aktem přišel do šatny poslíček. Hugo Haas zrovna hrál konzula Busmana v Čapkově R.U.R. Otevřel obálku: „Je-li to ve svých dokumentech přiznal svůj židovský původ, jste propuštěni s okamžitou platností.“ Na plakátech před divadlem stálo: Dnes večer R.U.R. – Hugo Haas. Byl to jeho poslední večer.

Dva týdny před tím se mu narodil syn. Ivan. První dítě. Bibi ležela v porodnici se zánětem porodních cest. Hugo chodil nešťastně ulicemi. Netušil, že už brzy bude muset vybírat mezi synem a životem.

Kluk z Biskupské

Hugo Haas se narodil 19. února 1901 v Brně. Otec Zikmund měl obchod s obuví U zajíce. Matka Elka pocházela z Oděsy. Rodina žila v nádherném secesním domě na Biskupské ulici. Hugo a jeho starší bratr Pavel chodili

Hugo Haas se narodil 19. února 1901 v Brně. Otec Zikmund měl obchod s obuví U zajíce. Matka Elka pocházela z Oděsy. Rodina žila v nádherném secesním domě na Biskupské ulici. Hugo a jeho starší bratr Pavel chodili do českých i německých škol. Rodiče chtěli, aby uměli oba jazyky dokonale.

Pavel byl hudebně nadaný. Hugo taky. Oba studovali zpěv na konzervatoři u Leoše Janáčka. Pavel se stal skladatelem. Hugo hercem.

V roce 1920 začal Hugo hrát v brněnském Národním divadle. Pak Ostrava. V roce 1924 přišel do Prahy. Nejdřív Vinohradské divadlo. V roce 1930 ho Karel Hugo Hilar přivedl do Národního divadla. To byl vrchol. Národní divadlo. Tam hrály jen hvězdy.

Hugo Haas nebyl klasický krasavec. Ale měl něco. Ironii. Sebeironii. Šarm. Uměl hrát komiky i tragédie. Vytvořil styl, který tu ještě nikdo neměl. Moderní, antisentimentální, jemný.

Pak přišel film. V roce 1923 jeho první role. Nejprve pouze němý film, ale s příchodem zvuku do filmu se z něj stala legenda. Zvuk mu dal křídla. Ten hlas – sarkastický, teplý, nezaměnitelný.

Do roku 1938 natočil třicet filmů. Hrál profesory, lékaře, dobráky. A režisoval. V roce 1937 natočil *Bílou nemoc* podle Karla Čapka. Sám hrál doktora Galéna – roli, kterou Čapek napsal přímo pro něj.

Byl to politický film. Varování před fašismem. A Němci si všimli.

Židi ven!

V roce 1937 potkal Hugo v Praze mladou dívku. Marie von Bibikoff. Ruská baronesa, dcera posledního carského velvyslance ve Švýcarsku. Byla o šestnáct let mladší. Krásná, vzdělaná, mluvila několika jazyky. Hugo byl známý sukničkář. Ale Marie byla jiná. V roce 1938 se tajně vzali. Dva dny před Mnichovskou dohodou. Marie byla těhotná.

27. února 1939 dostal Hugo v divadle výpověď. Přišel domů. Marie po porodu, trpěla těžkými zdravotními komplikacemi. Nemohl jí to říct hned. Dva dny chodil po Praze a předstíral, že jde do divadla.

Nakonec se musel přiznat: „Vyhodili mě z divadla. Proč? Protože jsem ukradl zlaté hodinky. Nevíš, že jsem Žid?“

Několik dní nato šel Hugo do baru. Silně opilý německý důstojník si ho všiml. Vytáhl revolver. „Židi ven!“

Vystřelil. Několikrát. Hugo uhnul. Kulky minuly. Přišel domů zděšený. „Tak já už nikam nemůžu, oni po mně střílejí!“

Rozhodnutí

Ivanovi byly dva měsíce. Malé miminko se žloutenkou. Byl nemocný.

Reklama

Baleták, co ukazuje rozkrok s erotickou pomůckou na krku. Směšné, jsou to kašpaři, neudržel se...

PŘEČÍST ČLÁNEK

SUPER.CZ

Rozhodnutí

Ivanovi byly dva měsíce. Malé miminko se žloutenkou. Byl nemocný.

Hugo věděl – musí odejít. Hned. Každou noc chodilo gestapo do jeho domu. Každou noc někoho odvedli. Hugo spal oblečený. Čekal.

Marie bojovala. Chodila na francouzskou ambasádu. Žebrala o víza. Chodila na gestapo. Prosila o povolení k odjezdu.

Nebylo jednoduché přesvědčit gestapáky, že potřebují vycestovat. „Moje teta v Paříži je nemocná,“ lhala Marie.

Dostala víza. 1. dubna 1939 – dva týdny po okupaci – odjeli. Dva kufry. To bylo všechno, ostatní museli zanechat v Čechách.

Ivana nechali doma. Bylo mu osm týdnů. Marie věřila, že se pro něj vrátí. Měla švýcarský pas. Myslela si, že to půjde. Ujala se ho žena Pavla, Hugova bratra – Soňa Haasová. „Postaráme se o něj,“ slíbila.

Vlak do Paříže odjížděl. Hugo se díval z okna. Viděl Prahu mizet. Věděl, že se možná nikdy nevrátí. Nevěděl, že svého otce Zikmunda a bratra Pavla už nikdy neuvidí. Že oba zahynou v koncentračních táborech. Pavel v Osvětimi. Otec v Terezíně.

Uprchlík

V Paříži dostali azyl. Hugo dostal roli v Théâtre Pigalle. Učil se francouzsky. Natačel pro rozhlas pořady o české kultuře. Pak v květnu 1940 napadl Hitler Francii. Haasovi museli pryč. Přes jih Francie do Španělska. Do Portugalska. Čekali ve vesnici Figueira da Foz. Šest měsíců. Pak dostali víza do USA.

Z Lisabonu pluli čtrnáct dní. V listopadu 1940 přistáli v New Yorku. Hugo Haas – hvězda českého divadla a filmu – začínal od nuly. V cizí zemi. S cizím jazykem. „Když jde herec do emigrace, to je jako když pianistovi useknou ruce,“ řekl později.

Hollywood

Angličtina byla problém. Hugo mluvil s silným přízvukem. „Byl to Čech jako poleno,“ řekl o něm producent Norbert Auerbach. „Nepřijel do Ameriky, aby se stal Američanem. Měl duši uprchlíka.“

Ale Hugo měl talent. V roce 1943 debutoval ve filmu *Dny slávy* po boku Gregoryho Pecka. Pak další role. John Wayne. Joan Crawford. Hugo hrál většinou cizince, Francouze, Rusy, Němce, Italy, Mexičany, Rakušany, Holanďany nebo Bulhary. Jen jednou Čecha – ve filmu *Žárlivost* od Gustava Machatého hrál neúspěšného exulanta Huga Krala. Jako by hrál sám sebe. V roce 1950 založil Hugo Haas Corporation. Začal točit vlastní filmy. Nízkorozpočtová melodramata. B-filmy. Producent, scenárista, režisér, herec – všechno v jednom.

Reklama

Baleták, co ukazuje rozkrok s erotickou pomůckou na krku. Směšné, jsou to kašpaři, neudržel se...

PŘEČÍST ČLÁNEK

SUPER.CZ

sám sebe. V roce 1950 založil Hugo Haas Corporation. Začal točit vlastní filmy. Nízkorozpočtová melodramata. B-filmy. Producent, scenárista, režisér, herec – všechno v jednom.

Rozpočet 80–100 tisíc dolarů. Hollywood dával na film průměrně 1,5 milionu. Ale Hugo to dokázal. Natočil čtrnáct filmů. Nejznámější byla *Dívka na mostě* – příběh o hodináři, který ztratil rodinu během holocaustu a zachrání dívku před sebevraždou. Nebyl to úspěch, na který byl zvyklý v Čechách. Ale přežil.

Syn

V roce 1946 přijela do Ameriky Soňa s Ivanem. Bylo mu sedm let. Celý život si myslel, že Soňa je jeho matka. Bála se mu říct pravdu, aby celou rodinu neohrozila. Setkání bylo těžké. Ivan neznal své rodiče. Oni neznali jeho. Sedm let odloučení, celé Ivanovo dětství.

Soňu oslovoval „maminko“ až do konce života. Hugo se snažil. Chtěl dohnat ztracený čas. Ivan se rychle naučil anglicky. Hugo ho miloval.

Ale Ivan byl nemocný, trpěl těžkou cukrovkou. Marie mu musela každý den píchat injekce.

Pak přišla tragédie. Ivan zemřel mladý – v roce 1969 mu bylo třicet. Údajně se nikdy neprobudil po dialýze ledvin. Pro Huga to byla další tragická rána – přišel o otce, bratra i vlast. A nyní ještě ztratil syna.

Návrat, který nebyl návratem

V roce 1963 pozval československý režim Huga do Prahy. Bylo to na 80. výročí znovuotevření Národního divadla. Hugo seděl ve vlaku. Srdce mu tlouklo. Čtyřicet let.

„Nádraží, to byla záplava obličejů. Všechny jsem objímal. Musel jsem samozřejmě dávat pozor, abych se nedal do breku – jsem sentimentální trouba. Vyprávěl jsem vtipy, abych tu sentimentalitu zabil.“ Stovky lidí. Herci. Fanoušci. Přátelé. Potkal Andulu Sedláčkovou. Olgou Scheinpflugovou. Karla Dostala – tehdejšího šéfa Národního divadla. Dostala se mu omlouval: „Já se stydím, odpusťte nám! Odpusťte.“ Ale výpověď z Národního divadla nikdo neodvolal. Zůstala platná. Oficiálně. Na papíře. Hugo strávil v Praze týden. Pak odjel zpátky. Do Vídně, kde žil od roku 1962. Hollywood ho roztrpčil. V Praze neviděl perspektivu.

Konec

Hugo Haas zemřel 1. prosince 1968 ve Vídni ve věku 67 let na komplikace spojené s astmatem. Tři měsíce před jeho smrtí s ním natočili televizní rozhovor. Seděl ve svém bytě ve Vídni. Vzpomínal na Brno. Na Prahu. Na Národní divadlo.

„A pak přišel nějaký pan Hitler,“ řekl s hořkým úsměvem.

Marie přežila. Žila ve Vídni až do roku 2009. Bylo jí devadesát dva let. Celý život pomáhala opuštěným dětem. Jako by chtěla nějak splatit to, že

Reklama

**Tahle ojetina je
malý zázrak:
Nežere, pěkně
jezdí a nedá se
rozbít**

GARÁŽ.CZ

„A pak přišel nějaký pan Hitler,“ řekl s hořkým úsměvem.

Marie přežila. Žila ve Vídni až do roku 2009. Bylo jí devadesát dva let. Celý život pomáhala opuštěným dětem. Jako by chtěla nějak splatit to, že musela opustit vlastního syna.

Po roce 1989 několikrát navštívila Prahu a Brno. Vzpomínala na Huga. Na jejich „dlouhou svatební cestu“ – jak jejich manželství nazývala.

Odkaz

Hugo Haas nikdy nezískal jinde to, co měl doma. V Americe nebyl hvězda. Byl charakterní herec s přízvukem. Režisér běčkových filmů.

Ale přežil. Na rozdíl od otce a bratra. „Neměl jsem v plánu být uprchlíkem,“ řekl jednou. „Ale co jsem mohl dělat? Nemohl jsem říct Němcům: Jděte do prdele!“ Jeho filmy se v Čechách reprizují dodnes. *Bílá nemoc. Velbloud uchem jehly. Svět kde se žebře.*

Málokdo ví, že muž na plátně musel opustit dvouměsíčního syna. Že ho viděl až po sedmi letech. Že ztratil celou rodinu v koncentračních táborech.

Málokdo ví, že když se vrátil do Prahy po čtyřicetileté emigraci, Národní divadlo mu nikdy neodvolalo výpověď. V Brně na domě v Biskupské ulici visí pamětní deska. „Zde žili bratři Hugo a Pavel Haasovi.“ Pavel zahynul v Osvětimi. Hugo zemřel ve Vídni jako uprchlík.

Oba měli talent. Oba byli Češi. Jen jeden měl to štěstí, že mohl utéct.

Zdroje:

Miloval ženy a kokain. Hugo Haas točil filmy i v emigraci, předválečnému úspěchu se ale už nepřiblížil

Reflex.cz

Dostupné z: <https://www.reflex.cz/clanek/causy/73434/miloval-zeny-a-kokain-hugo-haas-tocil-filmy-i-v-emigraci-predvalecnemu-uspechu-se-ale-uz-nepriblizil.html>

I v Česku vyrostla hvězda pro Hollywood. Hugo Haas ale neměl na různých ustláno

Deník.cz, 26. ledna 2022

Dostupné z: <https://www.denik.cz/spolecnost/v-brne-vyrostla-hvezda-pro-hollywood.html>

Hugo Haas v Americe: Ztratil jsem řeč. Když jde herec do emigrace, to je jako když pianistovi useknou ruce

Lifee.cz, 23. března 2023

Dostupné z: https://www.lifee.cz/historie-a-tajemno/hugo-haas-v-americe-ztratil-jsem-rec-kdyz-jde-herec-do-emigrace-to-je-jako-kdyz-pianistovi-useknou-ruce_511699.html

Hugo Haas – Go west, Hugo! Ženy, kokain, Hollywood

Magazín Ilni 2. května 2011

Reklama

**Tahle ojetina je
malý zázrak:
Nežere, pěkně
jezdí a nedá se
rozbít**

GARÁŽ.CZ

Reklama

Reklama

